

Het

Naakte

Manifesto

Lang leve de naakte revolutie!

Wie oren heeft om te horen, die hore dit naakte manifest.

Het nieuwe tijdperk is aangebroken, de tijd waarin we onszelf en onze samenleving ontkleden van de krampachtige en opgelegde schaamte. Het is tijd om het ongegronde taboe op onze naakte lijfelijheid in de ban doen. De era waarin we onze naaktheid niet meer bedekken onder vijgenbladen van schaamte om zodoende de tere en bloot intolerante zielen onder ons niet te 'bevleken'. Het is tijd!

We zijn weer terug bij af. De sporen van de seksuele revolutie zijn inmiddels zo verwaterd dat deze nauwelijks nog iets voorstellen. Nu zes decennia verder, en de vrouw is nog steeds geen baas over eigen buik, en zijn we de vrije en onbelemmerde attitude waarmee ons naakte gestel zich door de wereld kon wanen, kwijt.

De eradicatie van naaktheid in de publieke ruimte is de bijwerking, maar ook een van de origines van de ziekte, ofwel de schaamte, die onze samenleving in bedwang houdt. Het is een van de facetten waardoor dit gezwel zich in onze Westerse samenleving, en ver hierbuiten, kan blijven manifesteren. Het lijkt een onlosmakelijke wisselwerking, die constant op elkaar inspelen. Het feit dat we ontdaan zijn van naakte beelden maakt namelijk dat we vervreemd raken van onze lijfelijheid – wat op zijn tijd de verwekker van schaamte is. Maar aan de andere kant is de schaamte de beweegreden voor deze bloot intolerante houding. Het is in weze een vicieuze cirkel waarmee we mee dienen te breken.

De onderbroek badende onder ons valt dus niks te verwijten. Maar we kunnen, en moeten onder andere Westerse cultuur – die door de eeuwen heen geïndoc-trineerd is door het Abrahamitische gedachtegoed, waarvan de klauwen nog steeds in onze cultuur vastgenageld zijn – aansprakelijk stellen. Zo hebben deze religieuze instituties de naakte staat van zijn als een obscene en immorele aangelegenheid weggeschreven. Gezien we deze denkwijze geïnternaliseerd hebben – zelfs wanneer je gebroken hebt met de 'boeien' van religie – maakt dat jezelf 'bloot geven' tegennatuurlijk, en 'zondig' aanvoelt – wat vervolgens gevoelens van schaamte opwekt. 'Naakt zijn' is hoe God de mens in eerste instantie voor ogen had, je zou zodoende dan ook denken dat dit 'paradijselijke kostuum' juist iets is wat begeerd wordt, maar niets is minder waar.

Ook de bril waarmee we als maatschappij het naakte lichaam als inherent seksueel bekijken, moeten we afdoen. Deze manier van kijken is onder andere aanstichter van het verlies van de onschuld van onze vleselijke

omhulling, en de schaamte voor naaktheid. Begrijp mij niet verkeerd, ik maak mezelf absoluut niet hard voor het volledig uitroeien van seksualiteit, maar we moeten naar het lichaam leren kijken zonder deze vervolgens in een seksuele of pornografische context te plaatsen. Dat we onze naaktheid überhaupt in een seksueel daglicht plaatsen, en deze dan ook met deze blik bekijken stamt enerzijds af van – je raadt het nooit – de Abrahamitische idealen, maar ook van de naakte beelden die we wel voorgeschoteld krijgen en door onze strot geforceerd worden. Deze naakte beelden ontnemen onze lichamen hun menselijkheid en reduceren het vervolgens tot enkel een object ter dienste van seksueel genot. Deze objectificatie bepaalt hoe we ons eigen lichaam bekijken, en hoe deze door de ander bekeken wordt. Het is daarom ook van groot belang dat we hier radicale veranderingen in brengen.

Beeldmakers, waaronder ook grafische ontwerpers zijn voor een groot deel verantwoordelijk voor de beelden waar we dagelijks mee in aanraking komen – en spelen daarmee dan ook een cruciale rol betreft de beeldvorming omtrent onze naakte lichaam. Daarom is het dan ook uitermate belangrijk dat wij verantwoordelijk omgaan met de rol die we belichamen. Laten wij als beeldmakers de weg banen voor de normalisatie van onze naaktheid. Laten wij het contact met ons lichaam herstellen, laten wij de maatschappij verlossen van de onderdrukking van de schaamte. Naakt zijn we ontdaan van al het artificiële wat ons van elkaar onderscheid, statusloos, ons pure zelf. Laten wij de katalysators zijn van de hervorming.

Ik doe mee, jij ook?

Lang leve de naakte revolutie!